

Załącznik nr 2 do uchwały nr 48
Rady Ministrów z dnia 8 marca
1973 r. (poz. 71).

CENY SKUPU NASION TYTONIU

Grupa tytoniu lub odmiana	Cena zł za 1 kg
Nasiona wszystkich odmian, z wyjątkiem machorki	350
Machorka	250
Elity nasienne (materiał wyhodowany w ośrodkach doświadczalnych) oraz mieszańce	3.000

72

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 marca 1973 r.

w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym niektórych organizacji społecznych.

Na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1, § 7 ust. 1 i § 9 uchwały nr 37 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1961 r. w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 95) oraz w związku z art. 10 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku obrotowego świadczenia wykonywane przez sanatoria i domy wypoczynkowe prowadzone w celach niezarobkowych przez związki zawodowe, ich zrzeszenia oraz przez inne organizacje społeczne.

§ 2. Stawka podatku obrotowego od świadczeń zespołów adwokackich wynosi 4%.

§ 3. 1. W przedsiębiorstwach (zakładach), o których mowa w § 7 uchwały nr 37 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1961 r. w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Monitor Polski Nr 21, poz. 95), uznaje się za koszt uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym

coroczne odpisy na zużycie własnych przedmiotów majątkowych.

2. Przez coroczne odpisy na zużycie rozumie się odpisy dokonane przy zastosowaniu właściwych dla poszczególnych przedmiotów majątkowych zasad i stawek amortyzacyjnych, określonych w przepisach obowiązujących przedsiębiorstwa państwowe.

§ 4. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1961 r. w sprawie uznania przy ustalaniu dochodów organizacji społecznych odpisów na zużycie za koszt uzyskania przychodów (Monitor Polski z 1961 r. Nr 21, poz. 103 i z 1963 r. Nr 12, poz. 65).
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 lipca 1965 r. w sprawie zwolnienia od podatku obrotowego niektórych świadczeń domów wypoczynkowych prowadzonych przez organizacje społeczne (Monitor Polski Nr 40, poz. 225).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

73

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW HANDLU ZAGRANICZNEGO I FINANSÓW

z dnia 16 marca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia dewizowego dla artystów plastyków na sprzedaż niektórych dzieł sztuki w obrocie z zagranicą oraz dysponowania należnościami z tego tytułu.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1, art. 19 ust. 2 oraz art. 23 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Handlu Zagranicznego i Finansów z dnia 4 stycznia 1962 r. w sprawie zezwolenia dewizowego dla artystów plastyków na sprzedaż niektórych dzieł sztuki w obrocie z zagranicą oraz dyspono-

wania należnościami z tego tytułu (Monitor Polski Nr 9, poz. 31) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zarządzenie dotyczy dzieł sztuki z zakresu plastyki o niepowtarzalnym charakterze, wykonanych przez artystów plastyków członków Związku Polskich Artystów Plastyków lub oso-

by posiadające zezwolenie Ministra Kultury i Sztuki na wykonywanie zawodu artysty plastyka.”,

2) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zagraniczne środki płatnicze, o których mowa w § 4 ust. 2, mogą być przez artystę plastyka wydatkowane za granicą do wysokości 50% kwoty uzyskanej z każdej transakcji zawartej w czasie każdorazowego pobytu artysty plastyka za granicą.”,

3) w § 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie

„1) na zakup dewiz w walucie wpływu należności zagranicznych lub w walucie uznanej przez bank za równorzędną na koszty utrzymania w czasie każdorazowego pobytu za granicą artysty plastyka i osób będących na jego utrzymaniu oraz na wydatki związane z zakupem materiałów i urządzeń potrzebnych do wykonywania zawodu.”,

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: T. Olechowski
Minister Finansów: S. Jędrzychowski

74

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 lutego 1973 r.

w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 37 ust. 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183 i z 1972 r. Nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sygnałami ostrzegawczymi wskazującymi uprzywilejowanie pojazdu samochodowego w ruchu drogowym są:

- 1) sygnały dźwiękowe o utrzymywanej kolejności dwu dźwięków, odpowiadające Polskiej Normie PN-71/S-76006,
- 2) sygnały świetlne w postaci niebieskich świateł migających widocznych przy oświetleniu słonecznym z odległości co najmniej 150 m i nie oślepiające użytkowników dróg w nocy.

2. Urządzenia wysyłające sygnały dźwiękowe umieszcza się na zewnątrz pojazdu w taki sposób, aby fale dźwiękowe były wysyłane do przodu, a oś ich rozchodzenia się była równoległa do podłużnej osi symetrii pojazdu; dopuszcza się odchylenie do 15°.

3. Sygnały świetlne powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boku pojazdu, a wysyłające je urządzenia umieszcza się w sposób następujący:

- 1) w samochodach osobowych, samochodach ciężarowych o ładowności do 1,5 t, karetkach sanitarnych i innych pojazdach o podobnej budowie — jedno urządzenie na dachu w podłużnej płaszczyźnie symetrii pojazdu w części środkowej lub przedniej; dopuszcza się umieszczenie dwu urządzeń sygnalizacyjnych w sposób określony w pkt 2,
- 2) w samochodach straży pożarnych — pożarniczych i ciężarowych (zastępczych) lub innych samochodach o podobnej budowie oraz pojazdach górniczego pogotowia ratunkowego — dwa urządzenia sygnalizacyjne umieszczone symetrycznie względem pionowej płaszczyzny przechodzącej przez podłużną oś pojazdu, po lewej i po prawej stronie na dachu kabiny kierowcy,
- 3) na motocyklach — w miejscu zapewniającym wymaganą widoczność.

4. Jeżeli konstrukcja pojazdu uniemożliwia umieszczenie świetlnego urządzenia sygnalizacyjnego na dachu kabiny kierowcy, dopuszcza się umieszczenie na pojeździe tego urządzenia w innym miejscu, pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej widoczności sygnałów.

5. W wojskowych pojazdach samochodowych świetlne urządzenia sygnalizacyjne mogą być umieszczone w sposób inny niż określony w ust. 3 pkt 1 i 2, z tym że sygnały te powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boków pojazdów.

§ 2. 1. Pojazdy samochodowe straży pożarnych — pożarnicze oraz osobowe typu otwartego (torpedo) oznacza się kolorem czerwieni sygnałowej, błotniki zaś, koła i zderzaki kolorem czarnym; zderzaki oznacza się ponadto 20-centymetrowymi białymi obrzeżami. Na dachu pojazdu może być na czerwonym tle umieszczony biały napis świetlny „STRAŻ POŻARNA”.

2. Samochody osobowe operacyjne typu zamkniętego straży pożarnej oznacza się wyróżniającym pasem czerwieni sygnałowej. Po obu stronach pojazdu na przednich drzwiach umieszcza się białe napisy „STRAŻ”.

3. Tylne i boczne ściany samochodów straży pożarnych — pożarniczych oraz ciężarowych (zastępczych) lub innych o podobnej budowie oznacza się numerami operacyjnymi określającymi przynależność pojazdu do jednostki.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą pojazdów samochodowych wojskowych straży pożarnych.

§ 3. 1. Karetka sanitarna pogotowia ratunkowego oznacza się kolorem kremowym z niebieskim pasem wyróżniającym, na którym umieszcza się białe napisy „POGOTOWIE RATUNKOWE”, na drzwiach zaś po obu stronach pojazdu — emblematy pogotowia oraz napisy określające przynależność pojazdu do jednostki (nazwę i siedzibę).

2. Karetka sanitarna inne niż wymienione w ust. 1, używane jako pogotowie ratunkowe, oznacza się wyróżniającym pasem niebieskim. Na drzwiach lub w innym widocznym miejscu po obu stronach pojazdu umieszcza się napisy określające przynależność pojazdu do jednostki; nie dotyczy to karetek sanitarnych służby zdrowia podległej Ministrowi Sprawiedliwości.